

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 15Cob/46/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4215208083
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavel Lukáč
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4215208083.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Lukáča a členov senátu JUDr. Jána Bzdúška a JUDr. Martiny Balegovej, v právnej veci žalobcu: W. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. ul. XX/XX, T., zastúpený: KESZEGH & PUSKÁS advokátska kancelária, JUDr. Tamás Puskás, so sídlom Alžbetínske nám. 1203, Dunajská Streda, proti žalovaným: 1/ W.. X. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XX, T., zastúpený: JUDr. Ľudovít Štanglovič, advokát, so sídlom Jarmočná 2264/3, Šaľa, 2/ W.. C. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXXX/XX, T., zastúpená: Dr. Mária Lubuskiová, advokátka, so sídlom Pohraničná 889/1, Komárno, 3/ D. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXXX/X, E., o určenie neplatnosti právnych úkonov, o odvolaní žalocu proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 14C/318/2015-225 zo dňa 12. novembra 2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Komárno č. k. 14C/318/2015-225 zo dňa 12. novembra 2018 **p o t v r d z u j e.**

Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť žalovanému v 1. rade náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % s tým, že o ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu (I. výrok) a žalovaným v 1. až 3. rade priznal právo na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 % (II. výrok).

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 1 ods. 1, ods. 2, § 2 ods. 1, § 114 ods. 1, § 115 ods. 1, ods. 2, ods. 3 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“ alebo „Obch. zák.“), § 39, § 40a, § 143, § 143a ods. 1, ods.2, ods.3, § 144, § 145 ods. 1, ods. 2, § 148a ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo „Obč. zák.“), čl. 6 ods. 1, čl. 8, čl. 15 ods. 1, § 137 písm. c), § 149, § 150 ods. 1, ods. 2, § 151 ods. 1, ods. 2, § 153 ods. 1, § 154, § 186 ods. 2, § 215 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a v časti trov konania s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1, § 396 v spojení s § 262 ods. 2 CSP.

3. Súd prvej inštancie uviedol, že počnúc od 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ktorý nahradil dovtedy platný a účinný právny predpis - zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Nová právna úprava civilného konania je založená na princípe zisťovania skutkového (nie skutočného) stavu, keď zodpovednosť za výsledok konania je ponechaná na strany sporu. Civilný sporový poriadok je postavený na princípe skutkových tvrdení a popretia skutkových tvrdení, keď výslovne nepopreté skutkové tvrdenia strán sporu sa považujú za nesporné. Súd zmenil svoje postavenie aj vo vzťahu k dokazovaniu, keď vykonanie dokazovania je podmienené návrhom strán sporu, pričom súd rozhoduje len o tom, ktorý z navrhnutých dôkazov sa vykoná a ktorý nie.

Súd z vlastnej iniciatívy už nie je oprávnený vykonávať dokazovanie okrem prípadov upravených v ustanovení § 185 ods. 2 a 3 CSP. V danom spore mal súd z nepopretého skutkového tvrdenia žalobcu preukázané, že žalobca a žalovaný v 1. rade boli v období od 14.08.1999 do 16.10.2014 manželia, keď ku dňu 16.10.2014 nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného súdu Komárne o rozvode manželstva uvedených strán sporu (rozsudok č. k. 7P1244/2012-215 zo dňa 26.08.2014). Žalovaný v 1. rade založil obchodnú spoločnosť combusiness, s.r.o., ktorá ako subjekt práva vznikla ku dňu 03.01.2012. Žalovaný v 1. rade bol od založenia tejto obchodnej spoločnosti jej jediným spoločníkom a konateľom. Vklad spoločníka bol 5 000 eur a tento tvoril základné imanie obchodnej spoločnosti. Vklad bol splatený za trvania manželstva z prostriedkov tvoriacich bezpodielové spoluvlastníctvo manželov. Dňa 23.05.2013 žalovaný v 1. rade uzavrel so žalovanou v 2. rade zmluvu o prevode obchodného podielu, ktorý bol prevedený odplatne za kúpnu cenu 5 000 eur na žalovanú v 2. rade. Následne bol tento obchodný podiel prevedený na základe zmluvy na žalovanú v 3. rade, ktorá je aj v súčasnosti jediným spoločníkom a konateľom spoločnosti, ktorá zmenila obchodné meno z: „combusiness, s.r.o.“ na: „CSIFFARY, s.r.o.“. Sporné boli skutkové tvrdenia žalobcu, že na prevod obchodného podielu žalovaného v 1. rade v obchodnej spoločnosti combusiness, s.r.o. bol potrebný jeho súhlas, ako aj skutkové tvrdenie, že k prevodu obchodného podielu došlo zo špekulatívnych dôvodov za účelom dosiahnutia nižšej sumy výživného na maloleté deti žalobcu a žalovaného v 1. rade v konaní o rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode manželstva a že prevod obchodného podielu zo žalovanej v 2. rade na žalovanú v 3. rade bol špekulatívny a tento bol v rozpore so zákonom, resp. tento obchádzal. Žalobami podľa § 137 písm. c) CSP nie sú žaloby, ktorými sa síce žiada určenie práva, avšak u ktorých absentuje naliehavý právny záujem na určení. Určovacou žalobou sa žalobca nedomáha prisúdenia plnenia, teda nedomáha sa vydania exekučného titulu, ale jeho zámerom je, aby súd v rozsudku vyriekol, že určité právo existuje alebo neexistuje. Žalobca podaním určovacej žaloby deklaruje, že mu k ochrane práva postačí jeho určenie, danie mu istoty práva. Požadované určenie sa pritom nemôže týkať existencie alebo neexistencie samotnej právnej skutočnosti, ale len práva. Určovacie žaloby majú preventívnu funkciu, smerujú k tomu, aby sa porušeniu práva v budúcnosti predišlo. Existencia/neexistencia práva sa určuje vždy vo vzťahu k prítomnosti, t.j. v čase vyhlásenia rozsudku. Zásadnou podmienkou dôvodnosti a teda východiskom prípadnej úspešnosti určovacej žaloby podľa § 136 písm. c) CSP je existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Naliehavosť právneho záujmu je charakterizovaná určitými aspektmi, a to: existencia aktuálneho stavu objektívnej právnej neistoty medzi stranami sporu, existencia ohrozenia práva, ktorú nemožno odstrániť inak ako určovacím výrokom, existencia potreby odstránenia neistoty, resp. ohrozenia práva alebo právneho záujmu. Nepreukázaná existencia naliehavého právneho záujmu v čase rozhodovania súdu vedie k zamietnutiu určovacej žaloby. Naliehavý právny záujem na určení je daný vtedy, ak je tu daný aktuálny stav objektívnej právnej neistoty medzi stranami sporu, ktorý je ohrozením žalobcovho právneho postavenia a ktorý nemožno iným právnym prostriedkom odstrániť. Nezáleží na tom, ako táto neistota vznikla. Posúdenie naliehavého právneho záujmu je otázkou právnej kvalifikácie rozhodných skutočností tých pomerov (vzťahov), ktoré sú ohrozené neistotou, a teda nebezpečenstvom budúceho porušenia právnych povinností k iným subjektom. Táto funkcia určovacej žaloby korešponduje práve s podmienkou naliehavého právneho záujmu. Nakoľko predmetom konania sú určovacie žaloby, súd bol povinný sa vo veci v prvom rade vypořadovať s otázkou existencie naliehavého právneho záujmu na určení, keď s touto otázkou sa vypořadával ako s otázkou predbežnou. Súd v tejto súvislosti vychádzal z toho, že existencia naliehavého právneho záujmu na určení je podmienkou procesnej prípustnosti určovacej žaloby podľa § 137 písm. c) CSP. Pri skúmaní existencie naliehavého právneho záujmu na určení ide o posúdenie, či podaná žaloba je vhodný procesný nástroj ochrany práva žalobcu, či sa ňou môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva, či snáď podaná žaloba zbytočne nevyvoláva konanie, po ktorom bude musieť nasledovať iné súdne konanie alebo konania. Naliehavý právny záujem je spravidla daný v prípade, ak by bez určenia bolo právo žalobcu ohrozené, alebo ak by sa bez určenia stalo právne postavenie žalobcu neistým. Procesná povinnosť preukázania naliehavého právneho záujmu na určení v čase rozhodovania súdu zaťažuje žalobcu. Pokiaľ žalobca chce osvedčiť svoj naliehavý právny záujem na určení, musí jednak poukázať na určité skutkové okolnosti prejednávanej veci vedúce k sporu medzi stranami sporu a k potrebe súdneho určenia, či tu právo je alebo nie je, jednak osvedčiť, že podaná žaloba je vhodným nástrojom pre vyriešenie sporu. V danej veci predmet sporu tvoria dve určovacie žaloby (žaloba o určenie neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu uzavretej medzi žalovaným v 1. rade a žalovanou v 2. rade a žaloba o určenie neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu uzavretá medzi žalovanou v 2. rade a žalovanou v 3. rade). Naliehavosť právneho záujmu na určení žalobca odvodzoval od skutočnosti, že bez určenia, ktorého sa domáha, je jeho právne postavenie ohľadne vypořadania BSM neisté, keď bez určovacieho petitu nedocieli, aby obchodný

podiel v spoločnosti CSIFFARY, s.r.o. (pôvodne konajúcej pod obchodným menom combusiness, s.r.o.) bol predmetom vyporiadavania (a teda patril do masy BSM) v rámci konania o vyporiadanie BSM medzi ním a žalovaným v 1. rade. Súd v danej veci konštatuje, že odo dňa účinnosti nového procesného predpisu - Civilného sporového poriadku, ktorý nahradil pôvodný procesný predpis - Občiansky súdny poriadok, sa pôvodné ustanovenie § 80 písm. c) OSP nahradilo ustanovením § 137 písm. c) CSP. Keďže Civilný sporový poriadok zakotvil zásadu okamžitej aplikovateľnosti, počnúc od 01.07.2016 je súd povinný aplikovať ustanovenia CSP a v danej veci postupovať podľa § 137 písm. c) CSP, v zmysle ktorého možno žalobou požadovať, aby sa rozhodlo o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; ten nie je potrebné preukazovať len v prípade, ak vyplýva z osobitného predpisu. Žalobca podanú žalobu naformuloval tak, že sa domáha určenia neplatnosti právneho úkonu - zmlúv o prevode obchodného podielu. Keďže žalobca v priebehu sporu nereflektoval na zmenu procesnoprávneho predpisu a podanú žalobu neupravil v súlade s ustanovením § 137 písm. c) CSP (formuláciu petitu žaloby o určenie, či tu právo je alebo nie je, bolo potrebné upraviť tak, aby bolo zrejmé, že súd má určiť aktuálny právny stav vyplývajúci zo žalobcom tvrdenej neplatnosti zmlúv o prevode obchodného podielu, ktorých platnosť by bola riešená ako otázka predbežná), súd bol nútený podanú žalobu v celom rozsahu zamietnuť bez toho, aby sa zaoberal vecnou dôvodnosťou podanej žaloby, a teda bez toho, aby skúmal platnosť zmlúv o prevode obchodného podielu. Súd v tejto súvislosti poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR zo 06.10.2017, sp. zn. II. ÚS 590/2017, v zmysle ktorého ak by sa všeobecný súd zaoberal a rozhodol o vecnej opodstatnenosti určovacej žaloby bez toho, aby dospel k záveru o existencii naliehavého právneho záujmu žalobcu, porušil by tým základné právo na súdnu ochranu ďalšieho účastníka konania. Súd vo vzťahu k uplatnenému nároku žalobcu nad rámec vyššie uvedeného dopŕňa, že nastoliť spravodlivosť vie len tam, kde ochrany domáhajúci sa subjekt využije zákonom dovolený a procesne prípustný prostriedok ochrany svojich práv. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 396 CSP, keď v spore plne úspešnou stranou boli žalovaní v 1. až 3. rade.

4. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom uviedol, že odvolanie podáva s poukazom na § 365 ods. 1 písm. b) a h) CSP z dôvodu, že došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces a že rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukazuje na to, že Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 15Cob/119/2017-187 zo dňa 30.04.2018 vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie z dôvodu, že predchádzajúci rozsudok nebol odôvodnený v súlade so zákonnými požiadavkami, čím došlo k znemožneniu stranám realizovať ich procesné právo na vysvetlenie dôvodov rozhodnutia, a teda došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Má však za to, že ani ďalší rozsudok nebol riadne odôvodnený. Rozsudok totiž obsahuje najmä citácie zákonov a všeobecných odborných textov. Samotné odôvodnenie rozsudku je obsiahnuté v jednom odseku. Nie je ďalej zrejmé, či žaloba bola zamietnutá z dôvodu, že žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem alebo z dôvodu, že žalobca žalobu neupravil. Súd prvej inštancie totiž citoval najmä ustanovenia zákonov a všeobecné odborné texty týkajúce sa naliehavého právneho záujmu, následne však uviedol, že pre procesné nedostatky nebolo možné vyhovieť žalobe. Má za to, že pre absenciu riadneho odôvodnenia rozsudku súd prvej inštancie opätovne porušil právo žalobcu na spravodlivý súdny proces. V tejto súvislosti uvádza, že nový Civilný sporový poriadok bol v účinnosti už v čase predchádzajúceho rozsudku a pokiaľ má súd prvej inštancie za to, že pre zmenu CSP je potrebné žalobu zamietnuť, mal tak urobiť už pri vydaní predchádzajúceho rozsudku. Predchádzajúci rozsudok však súd prvej inštancie odôvodnil úplne inak a následne ani odvolací súd nedospel k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť z dôvodu nereflektovania na zmenu procesného predpisu. Súd prvej inštancie týmto postupom porušil zásadu ochrany legitímnych očakávaní strán. Z hľadiska ústavnoprávneho princípu právnej istoty totiž podlieha ochrane legitímne očakávanie, ktoré je užšou kategóriou ako právna istota (nález Ústavného súdu SR, sp. zn. PL. ÚS 16/06 zo dňa 30.04.2008, nález Ústavného súdu SR, sp. zn. PL. ÚS 12/05 zo dňa 28.11.2007). Účelom legitímneho očakávania je garancia čitateľnosti správania sa orgánov verejnej moci a ochrana súkromných osôb pred nepredvídateľným mocenským zásahom do ich právnej situácie, na vyústenie ktorej do určitého výsledku sa spoliehali (napr. nález Ústavného súdu SR, sp. zn. PL. ÚS 16/06 zo dňa 24.06.2009, nález Ústavného súdu SR, sp. zn. PL. ÚS 10/04 zo dňa 06.02.2008). Keďže teda žalobca podal žalobu za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, žalobca sa mohol spoliehať na to, že súdne orgány rozhodnú o podanej určovacej žalobe o neplatnosti zmluvy, keďže to bolo možné podľa uvedeného Občianskeho súdneho poriadku. Je potrebné poukázať aj na ustanovenie § 470 ods. 2 CSP, podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Má teda za to, že vzhľadom na znenie ustanovenia § 470 ods. 2 CSP a na ústavnoprávnu zásadu

ochrany legitímnych očakávaní strán je potrebné v danej veci posudzovať otázku naliehavého právneho záujmu podľa právnej úpravy účinnej v čase podania žaloby. Pokiaľ ide o otázku naliehavého právneho záujmu, naliehavý právny záujem odôvodňuje tým, že každá zmena v osobe spoločníka spoločnosti sa má zapísať do Obchodného registra, pričom zmena spoločníka je účinná až zápisom do Obchodného registra. Podkladom pre zápis zmeny spoločníka s.r.o. je zmluva o prevode obchodného podielu. V danej veci boli zapísané zmeny spoločníka spoločnosti na základe zmlúv o prevode obchodného podielu, ktorých platnosť namietá žalobou žalobkyňa. Pokiaľ by súd rozhodol tak, že zmluvy o prevode obchodného podielu sú neplatné, takéto rozhodnutie súdu je pokladom pre registrový súd, aby zapísal v Obchodnom registri pôvodného spoločníka - žalovaného v I. rade, a to postupom podľa § 289 a nasl. zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku. Pokiaľ by totiž súd rozhodoval o platnosti alebo neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu v rámci konania o vyporiadanie BSM žalobcu a žalovaného v I. rade ako o prejudiciálnej otázke, rozhodnutie o prejudiciálnej otázke by ešte nemalo za následok, že by bol žalovaný v I. rade zapísaný ako spoločník spoločnosti CSIFFARY s.r.o. (predtým combusiness s.r.o.) a hodnota obchodného podielu tejto spoločnosti by netvoril predmet BSM. Naliehavý právny záujem je teda daný tým, že bez konania o neplatnosť zmluvy o prevode obchodného podielu by registrový súd nemohol zapísať zmenu v osobe spoločníka spoločnosti CSIFFARY s.r.o. a hodnota tohto obchodného podielu by nepatrila do BSM žalobcu a žalovaného v 1. rade. Ďalej v rámci odvolania žalobca poukazuje na skutočnosti prednesené pred súdom prvej inštancie (dôvody relatívnej neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu uzavretej medzi žalovaným v 1. rade a žalovanou v 2. rade, resp. v nadväznosti na túto neplatnosť aj na neplatnosť zmluvy medzi žalovanou v 2. rade a žalovanou v 3. rade, dôvody absolútnej neplatnosti zmluvy medzi žalovaným v 1. rade a žalovanou v 2. rade, ako aj na absolútnu neplatnosť zmluvy medzi žalovanou v 2. rade a žalovanou v 3. rade, ako je cena prevedeného obchodného podielu, resp. jeho prevod bez súhlasu žalobcu). V závere odvolania žalobca uvádza, že konaním súdu prvej inštancie boli porušené práva na spravodlivé súdne konanie, keď súd spôsobil prieťahy v konaní svojou nečinnosťou, keď úprava sudcu bola zrealizovaná až po 6 mesiacoch. Na základe vyššie uvedených skutočností žalobca žiada, aby krajský súd rozhodnutie zmenil tak, že určí, že zmluva o prevode obchodného podielu uzatvorená medzi žalovaným v 1. rade a medzi žalovanou v 2. rade a zmluva o prevode obchodného podielu uzatvorená medzi žalovaným v 2. rade a medzi žalovanou v 3. rade je neplatná a priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania a odvolacieho konania v rozsahu 100 %, eventuálne aby odvolací súd zrušil rozsudok a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Žalovaný v 1. rade vo vyjadrení k podanému odvolaniu žalobcu uviedol, že napadnuté rozhodnutie považuje vo výroku za vecne správne, založený na správnom právnom posúdení veci a že nijakým spôsobom nedošlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý súdny proces. Súd prvej inštancie jasne a vecne uviedol a vysvetlil, prečo zamietol žalobu a to preto, lebo žalobca nesprávne naformuloval petit, ktorý nezodpovedá § 137 písm. c) CSP, podľa ktorého možno požadovať určenie, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem. Žalobca sa domáhal takého určenia, ktoré nie je prípustné podľa § 137 písm. c) CSP, pričom súd je viazaný žalobou v zmysle § 216 ods. 1 CSP. Tvrdenia žalobcu o porušení zásady ochrany legitímnych očakávaní sa netýkajú žiadneho odvolacieho dôvodu. Otázku naliehavého právneho záujmu a ani žalobného návrhu nemožno posudzovať podľa procesnoprávnej úpravy účinnej v čase podania žaloby. Naliehavý právny záujem musí byť daný počas celého konania. Otázka naliehavého právneho záujmu je procesnoprávnej povahy, avšak žalobkyňa odkazuje na nesprávne právne posúdenie veci, ktoré sa týka nesprávneho hmotnoprávneho posúdenia veci samej. Naliehavý právny záujem nie je daný tým, že bez konania o neplatnosť zmluvy o prevode obchodného podielu by registrový súd nemohol zapísať zmenu v osobe spoločníka spol. Csiffary s.r.o. a hodnota tohto obchodného podielu by nepatrila do BSM žalobcu a žalovaného v 1. rade, pretože žalobcom požadovaný žalobný návrh neriešil a neurčoval ani osobu spoločníka (spoločníkov) predmetnej spoločnosti a ani predmet BSM. V časti V. odvolania žalobca vymedzuje dôvody, ktoré sú absolútne mimo rámca Rozsudku OS Komárno. Súd prvej inštancie správne zamietol žalobu z dôvodu procesnoprávnych nedostatkov, preto sa nezaoberal meritom veci, a teda poukaz žalobcu na dôvody absolútnej neplatnosti zmlúv o prevode obchodného podielu je irelevantný pre odvolacie konanie. Pokiaľ žalobca poukazuje na to, že zmluvu o prevode obchodného podielu uzavretá medzi žalovaným v 1. a 2. rade je absolútne neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, resp. išlo o obchádzanie zákona, tak poukazuje na to, že v tomto smere žalobca žiadne skutkové tvrdenia v žalobe a ani prostriedky procesného útoku k týmto otázkam neprodukoval a nežiadal pripustiť zmenu žaloby. Je nevyhnutné si uvedomiť, že podľa § 140 ods. 2 CSP zmenou žaloby je i podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe (porov. R 33/2010). Žalobca vzhľadom na jej

tvrdenia v časti V. odvolania žalobu proti Rozsudku OS Komárno počas konania na súde prvej inštancie nežiadal z daných dôvodov zmeniť žalobu. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie zamietol žalobcovi určovaciu žalobu z dôvodu nekonzistencie žalobného návrhu s § 137 písm. c) CSP, sú ňou prezentované odvolacie dôvody v časti V. jeho odvolania irelevantné. Rovnako sú pre konanie nepodstatné tvrdenia pod písm. a) až l) časti V. odvolania žalobcu. Čo sa týka odvolacích dôvodov a tvrdení žalobcu v časti VI. odvolania žalobcu k otázke „nedobromyseľnosti“ žalovanej v 2. a 3. rade, tak znova zdôrazňuje, že týmito putatívnymi námietkami sa nemožno zaoberať pre procesnoprávne nedostatky žaloby žalobcu. Žalované 2. a 3. v rade v priebehu konania učinili skutkové tvrdenie, ktorým zdôvodnili svoje rozhodnutie odkúpiť obchodný podiel v obchodnej spoločnosti combusiness, s.r.o. ako aj svoje pohnutky a úmysel riadne vykonávať podnikateľskú činnosť (žalovaná 2. v rade podnikanie obchodnej spoločnosti poznala, jej manžel bol zamestnancom tejto obchodnej spoločnosti a žalovaná v 3. rade v rámci predmetu svojho živnostenského podnikania vykonávala dlérske služby pre obchodnú spoločnosť combusiness, s.r.o., teda poznala predmet podnikania a aj pomery na trhu, ktoré skutkové tvrdenia žalobca nepopiera). Žalovaná v 3. rade pritom obchodný podiel nadobudla práve od žalovanej v 2. rade. Súrodenecký vzťah strán konania je nepodstatný. Hospodárske výsledky za rok 2015 a ani cena obchodného podielu nepreukazujú neplatnosť zmluvy o prevode obchodného podielu medzi žalovanou v 2. a 3. rade a ani ich „nedobromyseľnosť“. Cena obchodného podielu je ponechaná na dohodu zmluvných strán. Obchodný podiel pritom môže byť prevedený aj bezodplatne. Navrhuje, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil vo výroku ako vecne správne v zmysle § 387 ods. 1 CSP.

6. Žalovaná v 2. a 3. rade sa k odvolaniu nevyjadrili.

7. Žalobca sa k podanému vyjadreniu žalovaného v 1. rade nevyjadril.

8. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu, ako aj postup súdu, ktorý mu predchádzal v medziach odvolania podaného žalobcom (§ 379 CSP, § 380 CSP) a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Rozhodol tak bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP).

9. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobca sa žalobou doručou súdu dňa 30.04.2015 domáhal voči žalovaným v 1. a 2. rade určenia neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu spoločnosti combusiness s.r.o. uzatvorenej medzi žalovanými 1. a 2. v rade dňa 23.05.2013. Tiež si uplatnila náhradu trov konania. V priebehu konania žalobca rozšíril podanú žalobu v okruhu strán sporu o žalovanú v 3. rade a v časti predmetu sporu o nárok na určenie neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu spoločnosti CSIFFARY, s.r.o. (pôvodne combusiness s.r.o.) uzavretej medzi žalovanou v 2. rade a žalovanou v 3. rade. Súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 14C/318/2015-123 zo dňa 11.01.2017 tak, že podanú žalobu zamietol. Žalovaným v 1. až 3. rade priznal nárok na náhradu trov konania. Proti tomuto rozsudku podal žalobca včas odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Nitre ako súd odvolací uznesením č. k. 15Cob/119/2017-187 zo dňa 30.04.2018 tak, že napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení svojho rozhodnutia odvolací súd vytykal súdu prvej inštancie nedostatočnosť odôvodnenia napadnutého rozsudku v časti uplatneného nároku na vyslovenie neplatnosti právneho úkonu, a to zmluvy o prevode obchodného podielu uzavretej medzi žalovanými v 1. a 2. rade, keď mal za to, že zmluva o prevode obchodného podielu uzavretá medzi žalovanými v 2. a 3. rade je sekundárnou k zmluve o prevode obchodného podielu uzavretej medzi žalovanými v 1. a 2. rade, a preto je potrebné prioritne sa zaoberať platnosťou zmluvy o prevode obchodného podielu uzavretej medzi žalovaným v 1. rade a žalovanou v 2. rade a až následne platnosťou zmluvy o prevode obchodného podielu uzavretej medzi žalovanými v 2. a 3. rade. Po doplnení dokazovania súd prvej inštancie vydal dňa 12.11.2018 rozsudok pod č. k. 14C/318/2015-225, ktorým žalobu zamietol. Žalobca podal v zákonnej lehote proti uvedenému rozsudku odvolanie a vec bola opätovne predložená odvolaciemu súdu na rozhodnutie o podanom odvolaní.

10. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

11. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci, dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 191 ods. 1 CSP, rozhodnutie náležite odôvodnil, pričom odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie má náležitosti podľa § 220 ods. 2 CSP. S prihliadnutím na rozsah odvolania žalobkyne a jej odvolacie dôvody uvedené v jej odvolaní, odvolací súd konštatuje, že na základe preskúmania veci dospel k záveru, že podané odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Odvolací súd sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie vysloveným v napadnutom rozhodnutí vo veci samej, ako aj s jeho dôvodmi stotožňuje a na tieto poukazuje, pričom odvolací súd zároveň konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia. Po preskúmaní veci odvolací súd nezistil žiadne vady konania v konaní pred súdom prvej inštancie, ktoré by sa týkali procesných podmienok; pokiaľ sa týka preskúmania veci samej, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby žalobcu dospel k správny skutkovým a právnym záverom a rozsudok súdu je vecne správny. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov. Súd prvej inštancie založil svoje zamietajúce rozhodnutie na tom právnom názore, že žalobca podanú žalobu naformuloval tak, že sa domáha určenia neplatnosti právneho úkonu - zmlúv o prevode obchodného podielu, pričom žalobca v priebehu sporu nereferoval na zmenu procesnoprávneho predpisu a podanú žalobu neupravil v súlade s ustanovením § 137 písm. c) CSP. Po prijatí zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku účinného od 01.07.2016 je možné domáhať sa určenia neplatnosti právneho úkonu iba v prípade, ak to vyplýva z osobitného predpisu (§ 137 písm. d) CSP). Z osobitného predpisu musí teda vyplývať oprávnenie subjektu podať žalobu o určenie neplatnosti právneho úkonu. Bolo na žalobcov, aby od účinnosti novej zákonnej úpravy v záujme dosiahnutia úspechu upravil žalobu tak, aby zodpovedala požiadavkám stanoveným v § 137 písm. c), resp. písm. d) CSP. Žalobca však žalobu nezmenil a naďalej požadoval určenie neplatnosti zmlúv o prevode obchodného podielu uzatvorené medzi žalovaným v 1. rade a žalovanou v 2. rade a medzi žalovanou v 2. rade a žalovanou v 3. rade. Z týchto dôvodov súd prvej inštancie žalobu zamietol bez vecného preskúmania. Odvolací sa s týmto právnym záverom súdu prvej inštancie v celom rozsahu stotožňuje. Z daného titulu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a na zdôraznenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam žalobcu uvádza, že podľa ustálenej judikatúry v zásade je potrebné vychádzať z toho, že určovací žaloba má povahu preventívnu a jej účelom je poskytnutie ochrany právnomu postaveniu žalobcu skôr, než dôjde k porušeniu právneho vzťahu alebo práva, teda vtedy, keď sa nemôže domáhať ochrany žalobou na plnenie. Medzi stranami sporu musí existovať aktuálny stav objektívnej neistoty, ktorý je ohrozením právneho postavenia žalobcu a ktorý nemožno odstrániť iným právnym prostriedkom. Ako bolo vyššie konštatované s účinnosťou od 01.07.2016 nadobudol účinnosť nový procesný predpis - zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ktorý v § 137 písm. c) pripúšťa žalobu na určenie, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem. Žalobca svoj petit neupravil tak, aby bolo zrejmé, že súd má určiť aktuálny právny stav vyplývajúci zo žalobcom tvrdenej neplatnosti zmlúv o prevode obchodného podielu, čo by spadalo pod § 137 písm. c) CSP, ale naďalej sa domáhala určenia neplatnosti zmlúv o prevode obchodného podielu, keď by takáto žaloba spadala pod § 137 písm. d) CSP, v zmysle ktorého žalobou možno požadovať, aby súd rozhodol o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu. Avšak podmienkou takto podanej žaloby je, že jej neplatnosť musí vyplývať z osobitného predpisu, čo v danom prípade splnené nebolo. To znamená, že ak takého predpisu niet, žalobca nemôže žalovať neplatnosť právneho úkonu, ale musí formulovať petit na určenie, či tu právo je, alebo nie je. Žalobca po nadobudnutí účinnosti novej zákonnej úpravy nezmenila žalobu, preto bolo potrebné žalobu ako procesne neprípustnú zamietnuť bez skúmania vecnej dôvodnosti. Aj keby zmluvy o prevode obchodného podielu boli neplatným právnym úkonom, nemôže prípadné určenie ich neplatnosti viesť k odstráneniu právnej neistoty žalobcu alebo k zamedzeniu ohrozenia jej práva. Vzhľadom na to, že určením platnosti alebo neplatnosti zmlúv o prevode obchodného podielu sa nemôže vyriešiť celý obsah a dosah sporného právneho vzťahu medzi účastníkmi, nemôže byť na takomto určení ani naliehavý právny záujem. Právne postavenie žalobcu vo vzťahu k žalovanému v 1. rade a následne k ostatným žalovaným by sa vyhovením žaloby v danom prípade žiadnym spôsobom nezmenilo.

13. Z uvedených dôvodov odvolací súd postupom v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil, vrátane závislého výroku o trovách konania. Odvolací súd dodáva, že vo vzťahu k rozsudku súdu prvej inštancie týkajúceho sa trov konania, súd prvej inštancie správne aplikoval § 255 ods. 1 CSP a žalovaným v 1. až 3. rade priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, pričom o výške týchto trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením postupom v zmysle § 262 ods. 2 CSP. Odvolací súd na záver poukazuje na to, že preskúmaním veci nezistil, že by súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné

práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP) alebo že by rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP), teda v súdnej veci nie sú dané odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) a h) CSP, ako to v odvolaní uvádzala žalobca.

14. Keďže odvolací súd dospel k záveru, že neboli splnené podmienky zaobrerania sa meritom veci, t. j. skúmania platnosti zmlúv o prevode obchodného podielu, je nadbytočné vysporiadavať sa s ďalšími odvolacími dôvodmi týkajúcimi sa veci samej.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalovanému v 1. rade priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu, pretože na strane žalovaných vznikli trovy odvolacieho konania výlučne žalovanému v 1. rade. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP)

16. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon v § 420 až § 423 CSP pripúšťa. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 CSP.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.